

Stk. 3. For saa vidt et kommunalt Fødehjem ønskes indrettet til ogsaa at modtage andre end de i Stk. 1 nævnte Barselpatienter, skal det paases, at den fastsatte Takst maa anses for tilstrækkelig til at dække den deraf foranledigede Udgift, saavel med Hensyn til Etableringen som til Driften.

Stk. 4. Et kommunalt Fødehjem maa ikke optage Barselpatienter, der ifølge Lægeerklæring trænger til eller ved Optagelsen skønnes at trænge til egentlig Hospitalsbehandling, og ingen Patient maa modtages, før Fødselen ifølge Attest fra en Læge eller en autoriseret Jordemoder eller ifølge en ved Optagelsen foretagen Undersøgelse maa antages at være umiddelbart forestaaende.

Stk. 5. Udskrivning af et kommunalt Fødehjem skal normalt ske fra 11 til 14 Dage efter Fødselen; men en Patient, der er særlig svækket, eller hvis Hjem eller Arbejde er saaledes, at det efter en Undersøgelse af Forholdene skønnes at ville være uforsvarligt straks at lade hende vende tilbage til disse Forhold, kan med Barnet overflyttes til Fødehjemmets Plejeafdeling, hvor Opholdet kan udstrækkes til højst 6 Uger efter Fødselen. Den fornævnte Undersøgelse foretages af det sociale Udvalg i Barselpatientens Opholdskommune, hvorefter Udvalget træffer Bestemmelsen. Hvor Fødehjemmets Læge skønner, at Udvalgets Afgørelse af rent lægemæssige Grunde maa anses uforsvarlig, kan han forlange Sagen forelagt Amtslægen -- i København Stadslægen --, hvis Afgørelse dog af Udvalget kan indankes for Socialministeren.

§ 38.

Ved Afgørelsen af en Kommunes *Indbyggerantal* i Henhold til denne Lov kommer kun de ved den sidste almindelige Folketælling beregnede Tal i Betragtning.

§ 39.

Stk. 1. I ethvert Amt kan der indrettes en eller flere *Plejestiftelser for kronisk syge*. Flere Amter kan med Socialministerens Godkendelse af Ordningen slutte Overenskomst om Indretning af en fælles Stiftelse. Hvor Socialministeren skønner, at Forsorgen med Hensyn til kronisk syge ikke er forsvarlig enten overfor de syge eller med Hensyn til, at Udgifterne ved Forsorgen er unødvendig store, kan han paabyde, at Amtet træffer de fornødne Foranstaltninger i Henhold til foranstaaende.

Stk. 2. De i Stk. 1 omhandlede Plejestiftelser er beregnet paa at modtage saadanne særlig daarlig stillet kronisk syge eller Invalidere, som er for besværlige at pleje i et privat Hjem, et Alderdomshjem eller en Arbejdsanstalts Sygeafdeling, og som paa den anden Side ikke anses for egnet til Behandling paa et almindeligt Sygehus eller paa de af Staten drevne eller godkendte Anstalter til Behandling af Patienter med særlige Arter af Sygdomme.

Stk. 3. Som Følge af det anførte kan i en Amtsplejestiftelse for kronisk syge ikke optages Personer, der er i højere Grad sindssyge, Epilektikere eller aandssvage eller lidende af de i Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme Nr. 138 af 10. Maj 1915 omhandlede Sygdomme, ligesom Patienter, der er lidende af Tuberkulose i Lunger eller Strubehoved, kun maa modtages, for saa vidt og saa længe Sygdommen ikke egner sig til Behandling paa et statsanerkendt Tuberkulosehospital eller Sanatorium; selv i saa Fald maa de kun optages, for saa vidt der er knyttet en særlig for lungetuberkulose indrettet Afdeling (Plejehjem) til Stiftelsen, og dette Plejehjem har opnaaet Anerkendelse i Henhold til Lovgivningen om Statsstøtte til tuberkuloses Sygebehandling.